

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.11.2011
KOM(2011) 736 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om opfølgning af dechargesafgørelserne for regnskabsåret 2009 (sammenfatning)

{SEK(2011) 1350 endelig}

{SEK(2011) 1351 endelig}

PRÆAMBEL

Dette er Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet (EP) om opfølgning af dechargeafgørelserne for regnskabsåret 2009¹ i henhold til artikel 319, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 147 i finansforordningen og artikel 119, stk. 5, i finansforordningen for Den Europæiske Udviklingsfond.

Beretningen sammenfatter Kommissionens svar på centrale spørgsmål fra Europa-Parlamentet (EP) og Rådet og ledsages af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder Kommissionens svar på de enkelte specifikke anmodninger fra EP og Rådet (alt i alt 298). I arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene er der for hver anmodning en krydshenvisning til det eller de relevante punkter i enten Europa-Parlamentets eller Rådets dokumenter.

I EP's dechargeafgørelser har Kommissionen registreret i alt 213 anmodninger, som EP har rettet til Kommissionen². Hvad angår 89 af disse anmodninger, er Kommissionen enig i at træffe de foranstaltninger, EP har anmodet om. For 112 andre anmodningers vedkommende mener Kommissionen, at de ønskede foranstaltninger allerede er truffet eller iværksat, selv om det i nogle tilfælde vil være nødvendigt at vurdere de opnåede resultater. Og endelig er der 12 anmodninger, som Kommissionen af årsager, der hænger sammen med de eksisterende lovgivningsrammer eller dens institutionelle rammer, ikke kan acceptere³.

Kommissionen har også registreret 85 anmodninger, som Rådet har stilet til den i sin henstilling til EP⁴. For 43 af disse anmodningers vedkommende er Kommissionen enig i at træffe de foranstaltninger, Rådet efterlyser. For 42 andre anmodningers vedkommende mener Kommissionen, at de ønskede foranstaltninger allerede er truffet eller iværksat, selv om det i nogle tilfælde vil være nødvendigt at vurdere de opnåede resultater. Der er ingen anmodninger, som Kommissionen af årsager, der hænger sammen med de eksisterende lovgivningsrammer eller dens institutionelle rammer, ikke kan acceptere.

¹ 2009-decharge for det almindelige budget, Revisionsrettens særberetninger i forbindelse med Kommissionens decharge, decharge for EUF og agenturerne.

² Dokumentreferencer P7_TA(2011)0194 og P7_TA(2011)0195, som kan findes på følgende internetadresser: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0194+0+DOC+XML+V0/EN&language=EN#BKMD-87>.

³ Se anmodningerne 1, 18, 25, 71, 82, 86, 117, 156, 175, 179, 192 og 206.

⁴ Dokumentreferencer 5891/11 ADD 1 og 2, 5892/11 ADD 1, 5893/11 ADD 1, 5469/11 og 5894/11 ADD 1 offentliggjort på <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/editoDisplay.do?language=EN&id=2&body=CONT>

SAMMENFATNING AF KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS ANMODNINGER I DECHARGEAFGØRELSENE FOR 2009

1. PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

EP understregede i sin beslutning specifikt syv prioriterede foranstaltninger af institutionel og organisatorisk art. Anmodningerne er blevet drøftet indgående under dechargeproceduren, og Kommissionen havde mulighed for at redegøre for sine synspunkter under flere meningsudvekslinger med budgetkontroludvalgets medlemmer og navnlig 2009-dechargeordføreren. Kommissionen gav under disse drøftelser udtryk for et stærkt ønske om at imødekomme de formulerede bekymringer.

1.1. Reform af den nuværende dechargeprocedure

De gældende regler for dechargeproceduren, navnlig for frister, er fastsat ved finansforordningen (FF). Det indgår i de igangværende drøftelser om revisionen af finansforordningen at afkorte hele proceduren.

Kommissionen har allerede opfordret dechargemyndigheden, Rådet og Revisionsretten til at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal forberede en gennemgribende reform af dechargeproceduren, der tager sigte på en kortere tidsplan, som giver de berørte institutioner tilstrækkelig tid til at forberede og fremlægge deres respektive bidrag. Der kan eventuelt organiseres en konference for at drøfte denne arbejdsgruppes konklusioner.

1.2. De nationale forvaltningserklæringer

For yderligere at øge medlemsstaternes ansvarlighed i overensstemmelse med artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indeholder Kommissionens forslag til den treårige revision af FF (artikel 56) et krav om, at de ansvarlige og godkendte organer i medlemsstaterne skal fremlægge årlige forvaltningserklæringer, der dækker alle midler, der er omfattet af delt forvaltning⁵, efter en procedure svarende til den, der anvendes i landbrugssektoren.

Sådanne forvaltningserklæringer ville kunne give Kommissionen betydelig yderligere sikkerhed med hensyn til medlemsstaternes anvendelse af EU-midler. Efter Kommissionens opfattelse er det mere passende med forvaltningserklæringer, der er revideret af en uafhængig revisor, når der skal gives garanti fra medlemsstaterne, end de nuværende nationale erklæringer, og et sådant tiltag ville også styrke samarbejdet med medlemsstaterne om gennemførelse af budgettet.

Efter en rimelig gennemførelsesperiode vil Kommissionen vurdere merværdien ved disse forvaltningserklæringer og kan også overveje at foreslå politisk godkendelse af rapporterings- og ansvarlighedsprocessen omfattende en forvaltningsgarantierklæring.

⁵ Budgetkontroludvalget blev i februar 2011 tilsendt et arbejdsdokument med en analyse af kontrolprocessen i forbindelse med delt forvaltning, en evaluering af de nationale erklæringer fra fire medlemsstater og vejledning om, hvordan kontrolprocessen sikres merværdi.

1.3. Fuldstændiggørelse af Kommissionens forvaltningsstruktur

Kommissærkollegiet overdrager budgetgennemførelsen til generaldirektørerne og lederne af tjenestegrene, som er ansvarlige for, at ressourcerne forvaltes forsvarligt og effektivt, og at der i deres tjenestegrene er indført effektive kontrolsystemer. De aflægger rapport om, hvorledes de har varetaget deres hverv i de årlige aktivitetsrapporter, som omfatter en underskrevet revisionserklæring, hvori de står inde for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Der opnås garantier gennem en objektiv undersøgelse af materialet med henblik på at sikre en grundig evaluering af effektiviteten af risikostyrings-, kontrol- og forvaltningsprocesserne. Undersøgelsen foretages af ledelsen, der fører vedvarende tilsyn med de interne kontrolsystemer, og af interne og eksterne revisorer. De årlige aktivitetsrapporter er det vigtigste middel for generaldirektørerne til over for kollegiet at dokumentere deres ansvarlighed.

Kommissionen mener ikke, at det forvaltningsansvar, der påhviler generaldirektørerne, skal udvandes ved at tilføje kommissærernes eller kommissionsformandens underskrifter.

De stående instrukser om udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter blev imidlertid ajourført, således at generaldirektøren tydeligt bekræfter, at de vigtigste oplysninger i dennes rapport og revisionserklæring, herunder de påtænkte forbehold, er videregivet til hans eller hendes kommissær. Alle generaldirektører handlede i 2011 i overensstemmelse med disse instrukser for så vidt angår de årlige aktivitetsrapporter for 2010.

Kommissærerne blev desuden på kommissærkollegiets møde den 23. februar 2011 gjort opmærksomme på vigtigheden af dialogen mellem generaldirektoraterne og kommissærerne om udkastet til de årlige aktivitetsrapporter og forbehold - i overensstemmelse med de stående instrukser og arbejdsdelingen mellem kabinetter og tjenestegrene.

1.4. Systematisk afbrydelse og suspension af betalinger

For perioden 2007-2013 opererer samhørighedsfondene inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1083/2006⁶, som fastsætter retsgrundlaget (artikel 91) for operationel udskydelse af betalingsfrister på op til 6 måneder, der besluttet af generaldirektøren som et første skridt i forbindelse med suspension af betalinger besluttet af Kommissionen (artikel 92). Udskydelse af betalingsfrister er et mere fleksibelt instrument til at få medlemsstaterne til at afhjælpe mangler, da de anvendes umiddelbart og ikke kræver en formel beslutning truffet af kollegiet. Kommissionen har taget skridt til at sikre, at dette redskab anvendes mere systematisk, f.eks. i form af fælles retningslinjer, der anvendes af GD for Beskæftigelse og GD for Regionalpolitik og mange nationale revisionsmyndigheder, og centrale krav til evaluering af effektiviteten i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. Tjenestegrene har rapporteret om alle beslutninger om afbrydelser/suspensioner i deres årlige aktivitetsrapporter.

Den konsekvente politik med hensyn til afbrydelse og suspension af betalinger er blevet illustreret med de eksempler, der er blevet forelagt budgetkontroludvalget⁷, og som viser, at

⁶ Forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999.

⁷ Se meddelelse sendt den 2. maj 2011 fra GD for Regionalpolitik om finansielle korrektioner og inddrivelse, afbrydelser og suspensioner og meddelelse sendt den 18. marts 2011, bilag 3 (liste over afbrydelser/suspensioner EFRU-/samhørighedsfondsprogrammer og ESF).

rækkefølgen i procedureetaperne og de retlige etaper, som udløser afbrydelser og suspensioner, følges systematisk og uden afbrydelser fra Kommissionens side.

Hvad angår oversendelse af kopier af breve om inddrivelse og breve med meddelelser om finansielle korrektioner til de nationale parlamenter og nationale overordnede revisionsorganer, finder Kommissionen, at det er op til disse organer selv at indhente oplysningerne hos deres nationale forvaltnings- og kontrolmyndigheder.

1.5. Forbedring af korrektionsmekanismer

Der har allerede i en række år været iværksat finansielle korrektioner, hvor det var nødvendigt, der er gennemført forbedringer med hensyn til kvaliteten af medlemsstaternes oplysninger om de finansielle korrektioner og inddrivelserne, og Kommissionen har bestræbt sig på at fremme anvendelsen af god praksis for at sikre, at tilbagebetalingsmekanismerne forbedres på medlemsstatsniveau og på EU-niveau.

De kommissionstjenestegrene, der deltager i delt forvaltning, har siden 2007 i deres årlige aktivitetsrapporter indberettet finansielle korrektioner i deres årlige aktivitetsrapporter og foretager en klar opdeling mellem medlemsstat, programmeringsperiode og fond. Note nr. 6 til regnskaberne blev ligeledes suppleret med tilføjelsen af detaljerede oplysninger om gennemførelsen af finansielle korrektioner.

Kommissionen understreger for samhørighedsområdet, at alle de finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har godkendt som finansielle korrektioner, vil blive implementeret. Hvis Kommissionen ikke har tilstrækkelig sikkerhed for, at alle korrektioner reelt er gennemført, suspenderer den regnskabsafslutningen og anmoder medlemsstaterne om at træffe passende foranstaltninger.

Kommissionens tjenestegrene gennemfører en specifik revision af medlemsstaternes systemer til inddrivelse⁸ for at opnå sikkerhed for kvaliteten af de oplysninger, der indsendes i de årlige erklæringer om inddrevne beløb og tilbageføringer. Det forventes, at de første resultater af denne revision vil blive indberettet i de årlige aktivitetsrapporter for 2011.

Kommissionen har tilsendt parlamentsudvalget detaljerede oplysninger om alle beslutninger om afbrydelser, suspensioner og finansielle korrektioner og har imødekommet alle anmodninger om oplysninger⁹.

Hvor der konstateres eller kan konstateres uretmæssige betalinger i forbindelse med regnskabsafslutningen, skal medlemsstaterne navnlig for landbrugets vedkommende foretage opfølgning gennem opkrævning over for de endelige modtagere. Selv hvor dette ikke er muligt, fordi de finansielle korrektioner kun skyldes mangler ved medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, er finansielle korrektioner imidlertid en vigtig foranstaltning til at forbedre disse systemer og derved til at forebygge eller påvise og gennemføre opkrævning af uregelmæssige udbetalinger til endelige støttemodtagere. Regnskabsafslutningen bidrager derved til at sikre lovlighed og formel rigtighed for transaktioner på støttemodtagerniveau. I henhold til de nuværende retlige rammer er finansielle korrektioner foranstaltninger, som skal sikre udgifternes formelle rigtighed og beskytte EU-budgettet. Muligheden for at udskyde betalingsfrister og pålægge finansielle

⁸ Kontrolbesøgene begyndte i september 2011.

⁹ Se fodnote 7.

korrektioner virker også som en tilskyndelse for medlemsstaterne til at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne og selv gennemføre de nødvendige finansielle korrektioner. Forslagene til næste generation af programmer¹⁰ omfatter forslag, der skal tvinge medlemsstaterne til at gennemføre finansielle korrektioner i forhold til endelige støttemodtagere hver gang, det er muligt. Kommissionen får ligeledes en ny mulighed for at annullere hele eller en del af EU-budgetbidraget til et program og gennemføre inddrivelse fra medlemsstaterne. Det er målet, at Kommissionen skal have mulighed for fra EU-finansiering at udelukke enhver udgift, der er i modstrid med gældende EU-ret og gældende national ret – herunder også ved enten Kommissionens eller Revisionsrettens påvisning af mangler hos medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer.

1.6. Evaluering af resultater

Kommissionen fremlægger i henhold til artikel 318 i TEUF den første evalueringsrapport inden udgangen af 2011. Kommissionen vil anvende sine fastlagte arbejds gange til offentliggørelse og oversendelse til EP af beretningen og bemærker, at Kommissionens interne revisionstjeneste udøver sin egen uafhængige myndighed, hvad angår programmering af revisionsindsatsen.

1.7. Indførelse af ny udgiftslogik

Som beskrevet i Et budget for Europa¹¹ vil Kommissionen i samarbejde med den lovgivende myndighed søge at sikre, at principperne i forbindelse med forenkling, sund finansiell forvaltning og ansvarlighed er fuldt integreret i den kommende programmering. Kommissionen har allerede i den forbindelse foreslået forenklingsforanstaltninger i forslaget til en revision af FF. Kommissionen fremlægger en særlig meddelelse om forenkling ved udgangen af 2011, når alle de sektorspecifikke forslag er blevet lagt frem.

Kommissionen mener ikke, at en samlet revisionserklæring for hver flerårig finansiell ramme ville forbedre den eksisterende årlige forvaltningsstruktur, under hvilken der allerede er fastlagt en omfattende og godkendt ansvarliggørelsesproces for udgifter.

Efterfølgende kontroller tager sigte på påvisning og efterfølgende korrigerende af fejl, der ikke kunne påvises på betalingstidspunktet. For flerårige programmeres vedkommende kontrollerer Kommissionen restfejlfrekvensen efter korrektioner, dvs. ved afslutningen af kontrolcyklussen. En række generaldirektorater, navnlig inden for forskning, har opstillet flerårige interne kontrolmål under hensyn til restfejlfrekvensen. For så vidt angår samhørighedspolitikken planlægger Kommissionen også at gennemføre en analyse af restfejlfrekvensen for EFRU-programmeringsperioden 2000-2006 baseret på revisioner, der skal gennemføres i 2012 og aflægge rapport om resultaterne efterfølgende.

¹⁰ Forlag til Europa-Parlamentets og Rådet forordning om fælles bestemmelser for alle strukturfondene (KOM(2011)615).

¹¹ KOM(2011) 500.

2. GENERELLE KONKLUSIONER

2.1. Regnskaber

Kommissionen har oprettet et velfungerende regnskabssystem, som de seneste tre år har resulteret i erklæringer uden forbehold med hensyn til regnskabernes pålidelighed. Kommissionen forbedrer fortsat sine metoder gennem foranstaltninger - som f.eks. regnskabskvalitetsprojektet - med henblik på at adressere Revisionsrettens kommentarer og derved reducere risikoen for, at der fremlægges urigtige erklæringer.

Forekomsten af nettoaktiver er en konsekvens af anvendelsen af periodiseret regnskabsførelse på en institution, der finansieres via et årligt budget. Forpligtelser (som f.eks. pensionsrettigheder og beløb, der er skyldige under EGFL) opføres i regnskaberne, mens de garantier - som f.eks. gives af medlemsstaterne for at opfylde disse forpligtelser med bevillinger i årlige budgetter - i henhold til EU's regnskabsregler ikke er i overensstemmelse med definitionen af et aktiv og derfor ikke opføres i regnskaberne som sådanne, men snarere anføres i noternes til regnskaberne. EU's regnskabsnormer er i overensstemmelse med de internationale normer. En afvigelse fra disse normer ville resultere i forbehold fra Revisionsrettens side.

Der blev i 2004 gennemført en grundig analyse for så vidt angår muligheden af at oprette en pensionsfond, og det endte med, at den nuværende løsning blev valgt og indføjet i vedtægten for tjenestemænd.

2.2. Lovlighed og formel rigtighed

Kommissionen finder, at medlemsstaternes ansvarlighed og den garanti, de giver Kommissionen, er blevet styrket i den nuværende lovgivning gennem indførelse af en procedure med forudgående godkendelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og etablering af programrevisionsmyndigheder. De nuværende strukturfondsforordninger giver også Kommissionen redskaber, der sætter den i stand til at varetage sin tilsynsrolle i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser.

Kommissionens forslag til den treårige revision af FF omfatter et krav om årlige forvaltningserklæringer ledsaget af en uafhængig revisionsudtalelse herom. Revisionsorganet vil anvende internationale normer og en metode, der er godkendt af Kommissionen, og det vil være underlagt Kommissionens kontrol samt Revisionsrettens kontrol i en senere fase.

2.3. Ansvarlighed og åbenhed i medlemsstaterne

I de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene foretager de en evaluering af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, og de tager heri hensyn til de oplysninger, der lægges frem af medlemsstaterne (herunder i de årlige kontrolrapporter og de årlige resuméer) i forbindelse med de årlige forvaltningserklæringer. Under den eksisterende lovgivning om aktindsigt er det imidlertid op til medlemsstaterne at træffe beslutning om offentliggørelse af de årlige resuméer, da det er dem, som udarbejder disse dokumenter.

De årlige aktivitetsrapporter for 2010 indeholder mange oplysninger om de enkelte medlemsstater, politikområder og programmeringsperioder. Kommissionens sammenfattende beretning omhandler de foranstaltninger, den finder nødvendige for at afhjælpe væsentlige konstaterede mangler.

Samarbejdet mellem OLAF og strukturfonds-DG'erne er blevet styrket¹², og strategidokumentet revideres i den forbindelse to gange om året. Formålet er at forbedre evalueringen af risikoen for svig, forbedre vejledningen til medlemsstaterne om, hvordan de kan forebygge og påvise svig, og at øge bevidstheden hos tjenestegrenene og i medlemsstaterne.

2.4. Acceptabel fejlrisiko

I forbindelse med forberedelse af den nye sektorlovgivning for perioden 2014-2020 vil Kommissionen i finansieringsoversigterne i tilknytning til lovgivning indføje en beskrivelse af det etablerede kontrolsystem, et skøn over udgifter til og fordele ved kontrol samt den anslåede risiko for, at de gældende regler overtrædes.

Begrebet acceptabel fejlrisiko er tænkt som et forvaltningsredskab til at måle kontrollens effekt. Kommissionen anvender dog en nultolerancetilgang over for alle tilfælde med dårlig forvaltning og svig.

2.5. Kommissionens interne revisionstjeneste

Den interne revisionstjeneste har som led i sit revisionsprogram for 2011 etableret en praksis med gennemførelse af et bestemt antal resultatrevisioner, der fokuserer på effekt, effektivitet og økonomi i forbindelse med anvendelsen af EU-midler. Kommissionen er enig i at opfordre den interne revisionstjeneste til yderligere at udvikle disse aspekter i sine fremtidige revisionsprogrammer.

2.6. Én enkelt revision

Kommissionens rammer er i overensstemmelse med Revisionsrettens krav om, at der skal være en kæde af kontrolprocedurer, hvor hvert niveau har specifikt definerede mål, hvormed der tages hensyn til det arbejde, der er udført på de andre niveauer. De fastlagte strukturer tager sigte på at undgå unødvendigt dobbeltarbejde og sætter ikke spørgsmålstegn ved Revisionsrettens rolle som ekstern revisor eller uafhængigheden for andre organer uden for den interne kontrols rammer som f.eks. statslige revisionsinstitutioner, der rapporterer til nationale parlamenter.

2.7. Åbenhed

Kommissionen finder, at den lever op til de krav til gennemsigtighed, der er fastsat i artikel 30 i FF, og Revisionsretten satte ikke spørgsmålstegn ved gyldigheden af FF. Kommissionen vil imidlertid gennemgå de tilknyttede domstolsafgørelser¹³ og foreslå den lovgivende myndighed de bestemmelser, der anses for at være nødvendige for at opretholde den krævede åbenhed.

Kommissionen mener ikke, at den sammenfattende beretning er det rette redskab til at rapportere om overvågning af medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser til rettidig offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagere. Det er mest hensigtsmæssigt, hvis der redegøres for en sådan opfyldelse af forpligtelser i GD'ernes årlige aktivitetsrapporter.

¹² Med den reviderede fælles strategi til bekæmpelse af svig, der blev vedtaget i juli 2010.

¹³ Sag C-92/09 og C-93/09.

2.8. Personalevedtægten

Kommissionen bemærkede sig i 2011 et forslag om ændring af personalevedtægten, der sikrer balance mellem den nødvendige stræben efter effektivitet og institutionernes evne til at gennemføre deres politikker. Dette forslag supplerer 2004-reformen af den offentlige tjeneste.

Udkastene til forslag danner grundlag for drøftelser med personalerepræsentanterne. Kommissionen bør forelægge et formelt forslag for Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af 2011.

3. SPECIFIKKE RESULTATER

3.1. Landbrug og naturressourcer

Kommissionen vurderer, at reduktionen af fejlprocenten på landbrugsområdet allerede kan anses for at være en generel tendens. En fejlfrekvens, der de seneste år har ligget tæt på 2 %, bekræfter i den forbindelse den generelt positive vurdering de tidligere år. Kommissionen vil selvfølgelig fortsætte sine bestræbelser på at reducere fejlfrekvensen for landbrug til et niveau, der ligger under væsentlighedstærsklen, navnlig ved at koncentrere indsatsen på udgiftsområder med højere forekomst af fejl som f.eks. visse foranstaltninger inden for udvikling af landdistrikter.

Kommissionen arbejder til stadighed sammen med medlemsstaterne om yderligere at forbedre det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS) og det heri integrerede markedsidentifikationssystem (LPIS). Fra og med ansøgningsåret 2010 har medlemsstaterne været tvunget til at foretage en årlig kvalitetsvurdering af LPIS og indberette resultaterne. 2010 var det første år med en sådan vurdering, og denne foranstaltning har vist sig at være nyttig for medlemsstaterne for så vidt angår afgrænsning af områder, der kræver overvågning. Der følges op på eventuelle andre svagheder gennem regnskabsafslutningsprocedurer med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser.

Kommissionen vil i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013 fortsætte sin indsats for yderligere at reducere den administrative byrde og forenkle politikken¹⁴. Der vil i den forbindelse også blevet set nærmere på definitionen af en aktiv landmand.

Hvad angår den årlige revisionserklæring (DAS) for 2011, vil Kommissionen foreslå trepartsmøder med Revisionsretten og nationale myndigheder - også for landbrugsområdet og naturlige ressourcer - når de forventes at lette behandlingen af individuelle DAS-sager.

3.2. Samhørighed

Flerårige samhørighedsprogrammer er underlagt kontrol på flere forskellige niveauer, som dækker en periode på flere år. Imidlertid kan et årligt skøn over fejl, som er baseret på betalinger for et givent regnskabsår, afsløre højere tal, eftersom kontrollen endnu ikke er iværksat på alle niveauer. Kommissionen vil fortsat føre nøje tilsyn og sikre, at medlemsstaterne afhjælper de mangler, der er konstateret i deres forvaltnings- og

¹⁴ Se detaljeret svar nr. 15 i vedlagte arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene angående Rådets henstillinger.

kontrollsystemer, og afbryder og suspenderer udbetalingerne samt anvender finansielle korrektioner, når det er nødvendigt. Kommissionen baserer sig på de årlige revisionserklæringer, der fremlægges af de revisionsansvarlige myndigheder, og dens egne revisioner. Kommissionens revisioner er koncentreret omkring programmer, der frembyder store risici.

De årlige aktivitetsrapporter og tal, der er fremlagt for Europa-Parlamentet, viser, at hovedparten af manglerne er koncentreret i nogle få medlemsstater. På Kommissionens anbefaling og efter dens godkendelse har medlemsstaterne iværksat nationale afhjælpende handlingsplaner, der skal gøre systemerne mere effektive og fjerne årsagerne til de dårlige resultater for de pågældende programmer og medlemsstater.

Navnlig regionalpolitikken har været berørt af uregelmæssigheder i forbindelse med ukorrekt anvendelse af regler om offentlige indkøb. Kommissionen træffer foranstaltninger til at løse de konstaterede problemer. Kommissionen har under akten for det indre marked påtaget sig at fremlægge forslag til revision af direktiverne senest i 2012, og der vil i den forbindelse navnlig blive lagt vægt på forenkling. De berørte parter vil få mulighed for at bidrage til denne proces.

Kommissionen har for perioden 2007-2013 gjort en betydelig forberedende indsats med hensyn til at give vejledning, træning og støtte til medlemsstaterne. Den vil fortsætte sin indsats i den henseende, og der udveksles ligeledes god praksis. Der ydes desuden teknisk bistand til medlemsstaternes styrkelse af deres administrative kapacitet.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til allerede nu at vise, at de er indstillet på at øge ansvarligheden ved at styrke kontrolforanstaltningerne, hvor det er nødvendigt, navnlig forvaltningskontrol, før de atterer udgifterne til Kommissionen, og ved at følge Kommissionens vejledning om årlige oversigter, så de kan bidrage mere til pålideligheden. Der kræves i henhold til lovgivningen ingen samlet garantierklæring, men Kommissionen opfordrer alle medlemsstater til at gøre ligesom dem, der i 2010 fremlagde sådanne garantierklæringer.

Kommissionen har også præciseret de foranstaltninger, der blev truffet i årene 2010-2011 for de påviste højrisikoområder og -programmer, og som er planlagt i de kommende retlige rammer som reaktion på de fejl, der er påvist af Revisionsretten og i forbindelse med egne revisioner¹⁵.

3.3. Forskning, energi, transport, økonomiske og finansielle anliggender og uddannelse og medborgerskab

Reglerne om støtteberettigede udgifter er indviklede, og revisionerne viste, at forskellene i fortolkningen af disse bestemmelser var årsagen til hovedparten af de konstaterede fejl.

Effekten af de foreslåede forenklinger vil navnlig kunne ses i forbindelse med det næste rammeprogram. Indtil sådanne forslag er gennemført, har Kommissionen for det syvende rammeprogram vedkommende adresseret de problemer, der skyldes komplekse støtteberettigelsesregler, gennem vedtagelse af en afgørelse den 24. januar 2011¹⁶ om tre foranstaltninger til forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammet og om finansiering af forskning for SMV'er. Støttemodtagernes brug af gennemsnitlige omkostninger er gjort

¹⁵ SEK(2011)1179 endelig af 6.10.2011.

¹⁶ K(2011) 174 endelig af 24.1.2011.

nemmere inden for de eksisterende retlige rammer. De indførte forenklerende foranstaltninger forventes at reducere fejlprocenten yderligere.

Der vil desuden blive taget hensyn til erfaringerne med forudgående attestering af omkostningsberegningmetoderne ved fastlæggelsen af reglerne for det næste finansieringsprogram.

Kommissionen har fastlagt en kontrolstrategi, der tager sigte på at sikre udgifternes lovlighed og formelle rigtighed på flerårig basis med henblik på påvisning af fejl, der ikke kunne identificeres, inden der blev foretaget betaling. Dette opnås ved efterfølgende revision og omhyggelig inddrivelse af alle beløb, der er udbetalt uretmæssigt til de reviderede støttemodtagere – også hvor der er tale om ikke-reviderede kontrakter, såfremt det er relevant og muligt at anvende ekstrapoleringsproceduren. Meddelelsen om forenkling af inddrivelsen inden for rammerne af gennemførelsen af den revisionsstrategi, der blev vedtaget den 15. december 2009, vil bidrage til bedre forvaltning af udestående beløb til inddrivelse og til at tydeliggøre støtteberettigelseskriterierne for afgifter og udgifter til personaleomkostninger, som gav anledning til fejl. Kommissionen har også evalueret ansvar og organisatoriske strukturer for de EU-organer, der er blevet etableret med henblik på gennemførelse af det syvende rammeprogram i december 2010.

Hvad angår uddannelse, vil der med det nye "Uddannelse Europa"-program også ske en betydelig forenkling gennem afskaffelse af delprogrammer, nedbringelse af det samlede antal aktiviteter og øget udbetaling af faste beløb.

3.4. Ekstern bistand, udvikling og udvidelse, herunder de europæiske udviklingsfonde

Hvad angår udvidelse, har Kommissionen adresseret Revisionsrettens vigtigste kommentarer vedrørende forudgående kontrol og samarbejder med (potentielle) kandidatlande med henblik på at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne og sikre, at deres praksis er i overensstemmelse med EU-normerne. Kommissionen har formuleret kohærente instrukser angående overdragelse af forvaltning.

Kommissionen fortsætter sin indsats med at yde institutionel bistand. Det kan vurderes, at der gøres stadige fremskridt med hensyn til at bekæmpe korruption, interessekonflikter og anden dårlig praksis, men der er stadig problemer på dette område. Der er hen ad vejen blevet fastlagt retlige rammer, og de fornyede institutioner og systemer er ved at blive operationelle. Der begynder at tegne sig en kultur med politisk ansvarlighed takket være nylige retsvæsensinitiativer, der er taget i de støttemodtagende lande.

Hvad angår humanitær bistand, styrker Kommissionen overvågningen af anvendelsen af *humanitarian procurement centres* og nedsatte i februar 2011 en arbejdsgruppe, der skal vurdere forslag om humanitær bistand. Den harmoniserer og forenkler dokumentation i forbindelse med evalueringsprocessen, og konklusionerne vil blive godkendt og gennemført fra og med 1. januar 2012.

Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter - efterfølgeren til GD RELEX – har afsluttet fastlæggelsen af metoden til efterfølgende kontrol af operationelle udgifter, og den vil blive forbedret yderligere i løbet af 2011 på grundlag af de erfaringer, der er gjort.

Spørgsmålet om miljømæssig integration vil endelig blive givet høj prioritet.

Hvad angår Den Europæiske Udviklingsfond, vil Kommissionen blive ved med at rapportere udførligt om de opnåede resultater og de problemer, man støder på ved gennemførelsen af dens budgetstøtteforanstaltninger.

3.5. Global udgiftsoversigt

Kommissionen foretog i forbindelse med forberedelsen af 2012-budgettet en grundig gennemgang af udgiftsprogrammerne for at identificere områder, hvor der kan foretages omfordeling af midler. Kommissionen foreslog, at der fastsættes betydelige marginer inden for de forskellige udgiftslofter under hensyn til fastlæggelse af nye politiske prioriteter.

3.6. Anmodninger til Kommissionen vedrørende agenturer

Drøftelserne inden for den interinstitutionelle arbejdsgruppe vedrørende agenturer tager sigte på at forbedre agenturenes globale effektivitet og virke og at forenkle den generelle forvaltningsstruktur inden for agenturerne og i forhold til EU-institutionerne. Dens arbejde forventes afsluttet ved udgangen af 2011. Hvad angår en mulig fusionering af Det Europæiske Politiakademi (CEPOL) og Europol, vil Kommissionen i løbet af 2012 fremlægge konklusionerne af sin konsekvensvurdering i henhold til de principper, der er fastlagt i arbejdsgruppen med hensyn til en sådan fusion.

* * *